

C/2024/5791

7.10.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 czerwca 2024 r. w sprawie T-189/22, Confédération nationale du Crédit mutuel i in./EBC, wniesione w dniu 13 sierpnia 2024 r. przez Confédération nationale du Crédit mutuel i in.

(Sprawa C-552/24 P)

(C/2024/5791)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Confédération nationale du Crédit mutuel i 37 innych podmiotów (kompletny wykaz w odwołaniu) (przedstawiciele: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi, C. Duriez, adwokaci)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- Uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- Uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 5 czerwca 2024 r., Crédit Agricole SA i in./Europejski Bank Centralny (T-188/22, EU:T:2024:355) i rozstrzygnięcie sporu leżącego u jego podstaw;
- Uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszące odwołanie w pierwszej instancji i w związku z tym stwierdzenie częściowej nieważności decyzji ECB-SMM-2022-FRCAG-5 z dnia 2 lutego 2022 r. i ECB-SSM-2022-FRCAG-123 z dnia 21 grudnia 2022 r. wydanych przez EBC;
- Obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą trzy zarzuty:

Po pierwsze, zarzut oparty na tym, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa oraz naruszył art. 4 i 16 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego⁽¹⁾, nie orzekając, że EBC przekroczył swoje kompetencje z zakresu filaru 2. Zarzut ten składa się z dwóch części:

- Sąd nie stwierdził, że identyfikacja ryzyka i wynikająca stąd analiza nie są oparte na konkretnej sytuacji wnoszących odwołanie;
- Sąd nie stwierdził, że kwestia pokrycia zidentyfikowanego ryzyka nie była przedmiotem rzeczywistej analizy indywidualnej sytuacji wnoszących odwołanie.

Po drugie, zarzut dotyczący naruszenia przez Sąd zakresu kontroli sądowej, zasady skutecznej kontroli sądowej oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zarzut ten składa się z dwóch części:

- Sąd nie przeanalizował w sposób wystarczający, ani właściwy decyzji SREP w ramach środka organizacji postępowania, w ramach którego Sąd nakazał EBC przekazanie wszystkich fragmentów decyzji SREP dotyczących „badania wpływu nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty na sytuację instytucji kredytowych”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

- Sąd nie ocenił prawdziwości indywidualnej analizy przedstawionej przez EBC, ograniczając się do jedynie formalnego badania tej analizy.

Po trzecie, zarzut oparty na tym, że zaskarżony wyrok jest dotknięty brakiem uzasadnienia i wewnętrznym sprzecznym uzasadnieniem.
